

A „Híradástechnika” Szerkesztő Bizottságának ülése

A Szerkesztő Bizottság f. évi április 2-án megvitatta a HÍRADÁSTECHNIKA szerkesztésének időszerű kérdéseit. Az ülésen Susánszky László, Egyesületünk főtítkára elnökölt.

Boglár Gyula főszerkesztő beszámolójának bevezetéseként összefoglaló statisztikai adatokat ismertetett, melyek közül idézzük a következőket:

A folyóirat havi példányszáma 1972-ben 2200—2500 között mozgott. Az évi 384 oldal terjedelemből 337 oldalt, azaz 88%-ot a szakcikkek tették ki. Ezek többségének terjedelme 5—6 oldal volt, ami megfelel a Szerkesztő Bizottság korábban megállapított irányelveinek. Ugyancsak az irányelvek szerint emelték az ún. színes anyagok, mint a Szemle, Egyesületi Hírek, Könyvismertetések, Pályázati felhívások stb. terjedelmét, amelyek a Tartalmi összefoglalásokkal együtt teszik ki a fennmaradt 12%-ot.

A szakcikkek tematikai elosztását is vizsgálat tárgyává tette, de ezt részletesen nem ismertette, mert a témák besorolása több szempont szerint történhet és sok a határterületi téma, amelyek két vagy több szakterülethez is sorolhatók. A szakosztályok némelyike jól kihasználta a publikációs lehetőséget. Pl. 10,5% volt (terjedelem szerint) a Mikrohullámú Szakosztály, 10,2% a Félvezető eszközök és integrált áramkörök Szakosztály, közel 5% az Alkatrész és Alapanyag Szakosztály (beleértve a megbízhatóság témakörét), ugyanannyi a Technológiai Szakosztály működési területét érintő szakcikkek. Az elméleti témájú cikkek aránya 18,4% volt. A Számítástechnikai Szakosztály területét érintő cikkek a terjedelem 20,4%-át tették ki. Ez talán túl soknak tűnik, de megvizsgálva az e témakörben megjelent 13 cikket, kiténik, hogy ebből 11 cikk a számítástechnikai híradástechnikai alkalmazásával foglalkozott, 1 cikk a program-katalógust tartalmazta és mindössze 2 cikk foglalkozott kifejezetten hard-ware-rel.

A továbbiakban a főszerkesztő rámutatott arra, hogy a szerkesztőségnek nem sikerült előbbre lépnie a szakosztályokkal való kapcsolat szorosabbra fűzése terén és nem sikerült növelni a hazai híradástechnikai ipar új gyártmányait mérnöki színvonalon ismertető cikkek számát sem. Ugyanakkor örömmel állapította meg, hogy növekedett a folyóiratban publikáló fiatal szerzők aránya, akiknek a szerkesztőség igyekszik a lehető legnagyobb konzultatív segítséget nyújtani.

A főszerkesztő felhívta a figyelmet arra, hogy 1974-ben a Híradástechnika XXV. évfolyama indul. Javasolta, hogy ennek első száma célszám legyen, amely megemlékezik a jubileumról.

Az 1973/74. évi tervekről szólva a következőket mondta:

— a szerkesztőség igyekezni fog az Egyesület szakosztályai-val szorosabb kapcsolatokat létrehozni és a szakosztályvezetőkkel, a szakosztályi sajtóösszekötőkkel együttműködve kidolgozni a folyóirat publikációs tervét;

— a vállalatvezetők segítségével növelni az új gyártmányokat mérnöki színvonalon ismertető cikkek számát;

— az Egyesület Műszaki Tudományos Bizottságával és a Műszaki Propaganda és Könyvbizottsággal karöltve az 1974. évi laptervet kidolgozni;

— az Egyesület vidéki szervezetei útján vidéki olvasótalálkozásokat szervezni;

— az Egyesületi Hírek és Szemle rovatokat tovább bővíteni.

Befejezésül utalt arra, hogy hirdetések közlése számottevően csökkentheti a folyóirat központi dotációját. Kérte az Egyesület vezetőségének támogatását a vállalatok felé abban is, hogy minél több — műszaki információ tartalmú — hirdetés közöljenek a Híradástechnikában.

A továbbiakban dr. Géher Károly ismertette a Tudományos Műszaki Bizottságnak és a Műsz. Propaganda és Könyvbizottságnak a Híradástechnika további programjára vonatkozó javaslatát. Előjáróban megállapították, hogy 1971—1972-ben a lap színvonala jelentősen emelkedett. A továbbiakra vonatkozó javaslatok a következők:

— továbbra is teret kell biztosítani az országos távlati fejlesztési feladatok ismertetésére;

— biztosítani kell az iparpolitikai súlyponti feladatok teljesítését szolgáló szakcikkek közlését, különös figyelemmel az alkatrészbazisra és a KGST komplex program híradástechnikát érintő részére;

— gondoskodni kell az új gyártmányok mérnöki színvonalú ismertetéséről;

— bővíteni kell a Szemle és az Egyesületi Hírek közlést;

— kooperációt kell kiépíteni a Finommechanika folyóirat szerkesztőségével;

— segítséget kell nyújtani a Híradástechnika szerkesztőségének

— a szakosztályok,

— a Tud. Műszaki Bizottság és

— a most alakulóban levő Ifjúsági Bizottság részéről.

A fentieket követő vitában — elfogadva az előadott javaslatokat — számos értékes megjegyzés és kiegészítés hangzott el. Ezek közül röviden összefoglaljuk az alábbiakat:

A szerzőknek az elméleti témájú cikkekben is utalniuk kellene a tárggyal összefüggő konstrukciós és technológiai kérdésekre vagy két külön, de egymást követően közölt cikkben kellene foglalkozni — témától függően — a tárgyra vonatkozó elméleti, illetve konstrukciós és technológiai kérdésekkel.

Az esetleges másodpublikáció kérdésében a főszerkesztő közölte, hogy tudományos lapról lévén szó, a szerkesztőség ragaszkodik az első publikáció elvéhez. Ez alól kivételt képez, ha az első publikáció idegen nyelvű.

A továbbiakban felmerült az a kérdés, hogy előnyös-e célszámok szerkesztése. A főszerkesztő válaszában rámutatott arra, hogy az olvasók szempontjából előnyösebb, ha egy-egy szám különböző tématerületekről tartalmaz cikkeket. Célszám helyett cikksorozat közlése az előnyösebb, megfelelő bevezető cikkel. Ilyen sorozatot beindítani azonban csak akkor célszerű, ha valamennyi cikk együtt van.

A Szerkesztő Bizottság az elhangzott megjegyzésekkel egyetértett, felkérte a főszerkesztőt, hogy ezeket a szerkesztőségi munkájában vegye figyelembe és a Szerkesztő Bizottságot évente legalább kétszer hívja össze.